

teatre lliure

europa house

(pròleg d'un hamlet sense paraules)

creació i direcció Àlex Rigola

cia. teatre lliure

Teatre Lliure / Temporada 2006-2007

european house (pròleg d'un hamlet sense paraules)

creació i direcció **Àlex Rigola**

---

disseny d'escenografia	Bibiana Puigdefàbregas / Sebastià Brosa
il·luminació	Maria Domènech (a.a.i.)
vestuari	M. Rafa Serra
disseny de so	Ramon Ciércoles

---

intèrprets

Chantal Aimée minyona / **Joan Carreras** Hamlet / **Pere Eugeni Font** espectre /
Àngela Jové minyona / **Nathalie Labiano** Guildenstern / **Julio Manrique** Claudi /
Norbert Martínez Rosencrantz / **Sandra Monclús** Ofèlia / **Alícia Pérez** Gertrudis /
Joan Raja Poloni / **Eugeni Roig** Laertes / **Ernest Villegas** Horaci

---

ajudanta de direcció **Anna E. Armero** / ajudanta de vestuari **Berta Riera** / alumne en
pràctiques d'escenografia de l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona **Nicolás
Bueno** / construcció escenografia **Teatre - Auditori Sant Cugat**

---

coproducció	Teatre Lliure i Temporada Alta
amb la col·laboració del	Teatre - Auditori Sant Cugat

---

contacte	Narcís Puig
	gira@teatrel·liure.com

---

durada de l'espectacle: **1h 15' sense pausa**

Un espectacle de creació sense paraules on es pot veure, a *tempo* suau, la secció d'una casa de tres plantes d'una família burgesa europea. Una reflexió a temps real sobre la família, la comunicació, la nostra societat, la vida i la mort. Un exercici de *voyeurisme* per a l'espectador. De fet, un espectacle només apte per a *voyeurs*. El plaer de mirar darrere d'una trama, com si fossis el James Stewart de la *Finestra indiscreta*. Un important home de negocis acaba de morir. La vídua i el seu fill tornen a casa després de l'enterrament. Casualment, la vídua es diu Gertrudis i el fill Hamlet. Un possible pròleg a l'obra més coneguda de William Shakespeare.

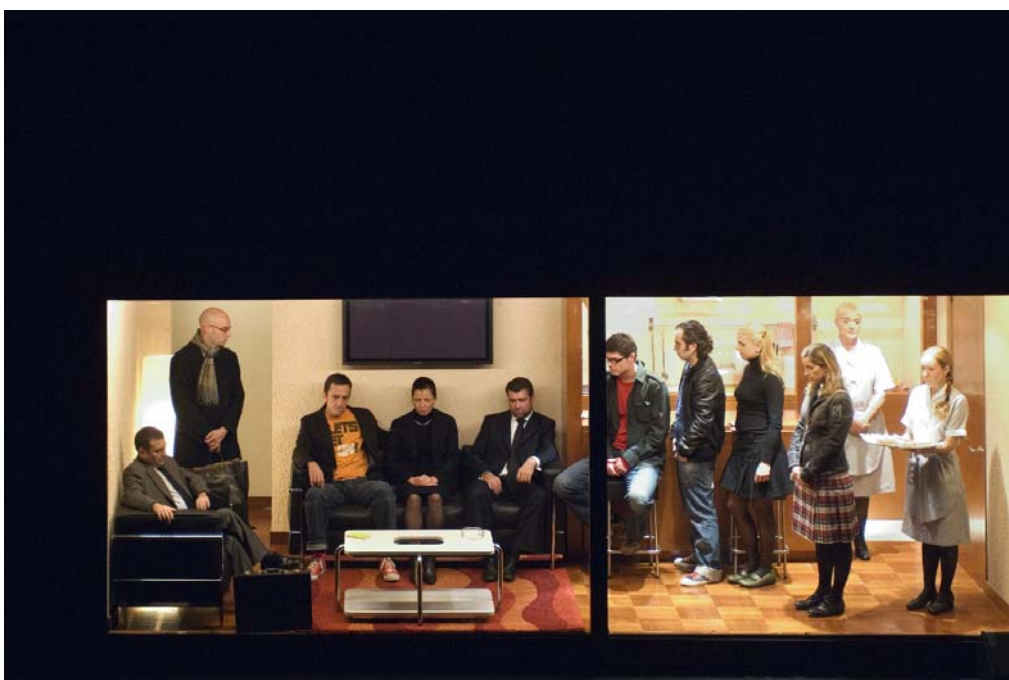
àlex rigola

© Ros Ribas

© Ros Ribas

© Ros Ribas

TEATRO / 'European house'

¿Hogar, dulce hogar?

European house

De Shakespeare. Creación y dirección: Àlex Rigola. Intérpretes: Chantal Aimée, Pere Arquillué, Lurdes Barba, Ivan Benet, Joan Carreras, Natalie Labiano, Francesc Lucchetti, Norbert Martínez, Alicia Pérez, Joan Raja, Eugeni Roig, Anna Ycobalzeta. Teatre de Salt. Girona, 10 de diciembre.

BEGOÑA BARRENA

Hamlet, el gran mito de la dramaturgia occidental, ha dado siempre mucho que hablar. Su naturaleza escéptica y su ambiguo carácter siguen siendo motivo de especulaciones. Àlex Rigola no entra en la obra de Shakespeare, al menos por ahora. De momento se imagina lo que podría ser la antesala de una de las grandes tragedias del bardo. Con el subtítulo *Pròleg d'un Hamlet sense paraules*, Rigola nos ofrece una original visión contemporánea de los motivos que podrían llevar a un Hamlet de hoy en día a su fin. Y es que la muerte está presente en la pieza shakespeariana desde el primer acto en el espectro del rey y es la que desencadena la tragedia y las reflexiones pertinentes en torno a la vida. La cuestión entre el ser o no ser tiene que ver, también para Rigola, con el ser o no conscientes de la vida y de sus posibilidades: los que actúan frente a los que dejan que la vida pase de largo. Sabemos que Hamlet actuará, pero sus acciones no nos incumben aquí. *European house* nos da el material con el que después se tejerá la tragedia a través de los ventanales de una moderna casa de tres plantas de una familia burguesa.

La escenógrafa Bibiana Puigdefàbregas ha diseñado para este montaje cinco estancias que componen el magnífico hogar de la familia. Como espectadores, nos dejamos llevar por la

supuesta cotidianidad que tras los cristales de metacrilato se cuece en cada espacio. Y digo "supuesta" porque, a pesar de las indicaciones de Rigola —que introduce el montaje advirtiéndonos del tiempo real en el que se desarrolla la trama y otorgándonos el privilegiado rol de mirones—, los personajes son muy conscientes del papel que representan y de los *gags* que nos ofrecen. Y aunque nosotros seamos también conscientes de no estar robando la intimidad de nadie —ni siquiera cuando Hamlet se ducha—, no dejamos de lamentar que las luces se apaguen y la función se acabe justo cuando la cosa empieza a ponerse interesante.

El montaje empieza con la vuelta a casa de la viuda y el hijo de un tipo importante, un hombre de negocios que acaba de morir, tras su entierro. Los amigos y allegados irán apareciendo para acompañarles en tan triste momento. No cuesta identificar a Gertrudis, (Alicia Pérez), ni a Hamlet (Joan Carreras), ni a Ofelia (Anna Ycobalzeta), ni a Claudio (Pere Arquillué) ni al resto de los personajes de la obra, complementados con dos sirvientas (Lurdes Barba y Chantal Aimée) que sirven de contrapunto en una especie de *Arriba y abajo* teatral. Hay más correspondencias que se dibujan sutilmente a lo largo del camino entre la vida y la muerte que se esboza entre las paredes de esta *European house*, como es la yuxtaposición de los tímidos besos entre los adolescentes Hamlet y Ofelia en la habitación de éste y el encuentro sexual urgente y catártico entre Gertrudis y Claudio en la de ella. En estos paralelismos radica la aportación de Rigola a la obra más famosa de Shakespeare.

TEATRO / European House*En las mejores familias***Temporada Alta**

Creación y dirección: Alex Rigola. / Intérpretes: Chantal Aimée, Pere Arquillué, Lurdes Barba, Ivan Benet, Joan Carreras, Nathalie Labiano, Francesc Lucchetti, Norbert Martínez, Alicia Pérez, Joan Raja, Eugeni Roig, Anna Ycobalzeta. / Escenario: Teatre de Salt / 10 de diciembre. / Calificación: ★★★

IOLANDA G. MADARIAGA

GIRONA.- Con *European House* Alex Rigola ha dado muestra una vez más de su inteligencia como creador escénico. En el espectáculo que subtítulo como prólogo de un *Hamlet sin palabras*, Rigola ha tomado muy buena cuenta de las opiniones vertidas a propósito de su anterior espectáculo: *Ricard III*. Es admirable que, sin apartarse de su trayectoria de relectura de clásicos desde perspectivas insólitas y con la interacción de diferentes lenguajes, ofrezca una puesta en escena que, haciendo referencia explícita al clásico teatral por excelencia, no debe rendir cuentas a tradición literaria alguna.

Rigola quiso presentar el espectáculo al público del estreno como un experimento, pero sólo la discreción y la prudencia justifican el calificativo: las bases de *European House* están lo suficientemente probadas como para determinar su eficacia, aunque hay que reconocer el mérito y la valentía de Rigola al combinar el argumento clásico con el hiperrealismo de la propuesta, el voyerismo al que aboca al espectador y el final abierto con la estimulante perspectiva de «nuevas entregas» del drama «en próximas temporadas» (sic).

En esta *European House* es relativamente fácil descubrir el rastro de otros creadores teatra-

les y de auténticos referentes actuales en la dirección escénica, pero desde su inicio se puede apreciar que se trata de un espectáculo con una firme personalidad propia. Rigola sitúa al espectador frente a una sección transversal del hogar de una familia burguesa más o menos estándar, en una posición clara de voyeur. Pronto descubrimos que el cabeza de familia acaba de fallecer y su viuda, su hijo y el servicio se preparan para recibir el pésame de amigos y familiares. Sin palabras apenas, apreciamos una galería de gestos, actitudes, pequeños rituales... que nos son cercanos y que nos invitan a una reflexión sobre nuestra propia actitud ante la vida y la muerte.

La factura es impecable: desde la recreación escenográfica de la vivienda –una moderna casa de muñecas con figuritas de carne y hueso– hasta la interpretación de personajes encarnados por prácticamente el mismo excelente elenco de *Ricard III*. Los actores, encerrados en una urna de metacrilato, desgranar sus pasiones solapando acciones en arras de la verosimilitud pero sin abrumar al espectador que tiene que elegir qué escena seguir o en qué detalle pararse.

Nos reencontramos con letreos luminosos, proyecciones videográficas y algunos solos de danza que ha usado el director en otras ocasiones. El *tempo* de la representación se ralentiza buscando el «tiempo real» aunque el ritmo del espectáculo lo marca la mirada del espectador. Con trazo limpio y firme se empieza a dibujar un *Hamlet* contemporáneo y nos invade la morbosa curiosidad por estos repentinos vecinos ajenos a la atracción que despiertan.

Cerimonial Rigola

► **Lloc i dia:** Teatre de Salt. 10 de desembre

JOAQUIM ARMENGOL ROURA

Dissabte a la nit ens vam tornar a acostar al Teatre de Salt. L'anhel venia motivat pel Teatre Lliure, a mans d'Àlex Rigola, amb la nova proposta *European House* (pròleg d'un *Hamlet* sense paraules). Rigola, de fet, es va convertir en l'actor amb més text de l'obra, improvisant un pròleg al pròleg per avisar-nos que el que veuríem seguidament era un experiment teatral. Fa bé, Rigola, d'avisar-nos que es tracta d'una temptativa: d'aquesta manera es cobreix les espatlles i, per tant, ens insinua que el que succeirà a l'escenari pot ser o no ser un espectacle *comme il faut*.

European House és un quadre de creació sense paraules on es pot veure, a temps real, la secció d'una casa de tres plantes d'una família contemporània burgesa. A mida que l'acció transcorre ens adonem que un important home de negocis acaba de morir. La vídua i el seu fill tornen a casa després de l'enterrament, on seguidament van apareixent personatges per donar el condol. Anem així descobrint els tipus (l'espectre, Claudi, Ofèlia, Laertes, Poloni...) i els motius reals d'aquests, si coneixem bé el drama de Shakespeare. Per tant entenem el pretenció experiment com una mena de fantasia prologada del *Hamlet*.

Rigola col·loca l'espectador en la situació del *voyeur* que des de casa seva contempla l'espectacle dels altres. Com sovint en els seus treballs, el que més l'interessa és l'afer estètic, per damunt de la idea. En aquesta ocasió la forma és, sens dubte, afortunada

i impactant. Els tres pisos estan dividits en vuit habitacles tancats hermèticament amb metacrilat; això produeix que el so sigui estranyament desnaturalitzat. Les estances s'il·luminen cada vegada que un personatge hi apareix, cosa que produeix un efecte de *collage* i de contrastos en ocasions molt viu i divertit. La llum n'és un element molt important perquè dona el moviment i dirigeix l'ull del curios que, quan les cambres estan ocupades, ha de decidir què o qui l'interessa més. Però el senyor director pressuposa coses d'una gratuïtat malaltissa, com ara que tots tenim l'habitudo de contemplar actes sexuals o persones nues, que la família burgesa és estúpida o que el fet de mirar és el que fa trobar un sentit a la nostra vida. Aquesta barateria filosòfica apareix en un moment donat en forma de subtítols i com a acte de profunda reflexió, sembla ser, per suggerir que l'experiment també té la seva part metafísica, cosa que mai podríem intuir d'uns personatges que es comuniquen bàsicament sense paraules, amb gestos i mirades a vegades fàtics. Aquí un es pregunta: Què els passa a aquests? Per què no parlen? La manca de paraula és forçada, desconcertant, grotesca. Hi ha moments d'algunes bromades fantàstiques i esclatem a riure, per exemple quan el bufó regala una calavera al príncep i diu «com que es diu Hamlet», o amb un hilarant coitus interruptus en el seu moment més lúbric. Molt bé, molt bé, és el que esperàvem. Però també és cert que ens preguntem on és la magnífica personalitat del príncep: sense aquesta, com podríem imaginar-nos el futur drama?

àlex rigola

Barcelona, 1969

Director d'escena. És director del Teatre Lliure des del 2003.

Direccions d'escena i adaptacions

- 2007** *L'holandès errant*, de R. Wagner. Gran Teatre del Liceu.
- 2006** *La nit just abans dels boscos*, de B-M. Koltès. Temporada Alta.
Arbusht, de Paco Zarzoso. Teatre Lliure- Barcelona Grec Festival 06.
Largo viaje hacia la noche, d'Eugene O'Neill. Teatro de La Abadía 2005-06. Premio Notodo 2006 al Mejor Espectáculo de Artes Escénicas.
- 2005** *European House (pròleg d'un Hamlet sense paraules)*. Festival Temporada Alta.
Ricard 3r, de William Shakespeare. Festival de Teatro Clásico de Almagro i Teatre Lliure 2005-06.
- 2004** *Santa Joana dels Escorxadors*, de Bertolt Brecht. Festival Grec 2004 i Teatre Lliure 2004-05
- 2003** *Glengarry Glen Ross*, de David Mamet. Teatre Lliure.
Cançons d'amor i droga (Pla es fa el Sales). Teatre Lliure.
Cancionero de palacio, XVII Festival Castell de Peralada. Direcció musical Carles Magraner.
- 2002** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Teatre Lliure.
Ubú d'Alfred Jarry. Teatre de la Abadía de Madrid.
- 2001** *Woyzeck* de G. Büchner. Festival Grec i Teatre Romea.
Titus Andrònic de W. Shakespeare. Festival Grec 2000 i Temporada Teatre Lliure 2000-2001. Premi José Luis Alonso per a joves directors de l'ADE (Asociación de Directores de Escena) 2000 i Premi Butaca 2001 al millor director de teatre i al millor muntatge teatral. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
Suzuki I i II d'Alexei Xipenko. Teatre Lliure.
Les variacions Goldberg de George Tabori. Teatre Nacional de Catalunya (Sala Tallers).
- 2000** *Un cop baix* de Richard Dresser. Sitges Teatre Internacional (STI) i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1999** *La màquina d'aigua* de David Mamet. STI i Sala Beckett. Premi de la Crítica a la Millor Direcció.
- 1998** *Troianes* d'Eurípides. STI.
- 1997** *Kafka: El Procés* de Franz Kafka. STI i Teatre Adrià Gual.
- 1996** *Camí de Wolokolamsk (I)* de Heiner Müller a l'homenatge a Heiner Müller fet al Teatre Artenbrut.

cia. teatre lliure

han participat en els darrers muntatges

---

chantal aimée

- 2006** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005** *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Juli Cèsar de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Santa Joana dels escorxadors de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

joan carreras

- 2006** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005** *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2004** *Santa Joana dels escorxadors* de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2002** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

pere eugeni font

- 2006** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
European House, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

àngela jové

- 2006** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Santa Joana dels escorxadors de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

nathalie labiano

- 2006** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005** *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2004** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Santa Joana dels escorxadors de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

julio manrique

- 2007** *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
European House, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2002** *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

norbert martínez

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005 *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Juli Cèsar de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2004 *Santa Joana dels escorxadors* de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

sandra monclús

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
European House, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

alícia pérez

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005 *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2004 *Santa Joana dels escorxadors* de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2002 *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

joan raja

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005 *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

eugeni roig

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
- 2005 *European House*, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
Ricard 3r de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2004 *Santa Joana dels escorxadors* de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
- 2002 *Juli Cèsar* de W. Shakespeare. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

ernest villegas

- 2006 *Otel·lo*, de W. Shakespeare, adaptació i direcció Carlota Subirós. TEATRE LLIURE.
Santa Joana dels escorxadors de B. Brecht. Direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.
European House, creació i direcció Àlex Rigola. TEATRE LLIURE.

“Ricard 3r”: extractes de premsa en gira

“Teatre Lliure convierte en un impresionante espectáculo de cine negro la obra más histórica del dramaturgo inglés.”

Hilario L. Muñoz (La Tribuna de Ciudad Real)

“El Padrino es al cine lo que Los Soprano son a la televisión y, desde ahora, lo que Ricard 3r al teatro.”

José Manuel F. Almazán (El Día)

“Excitante sublimación de los efectos de la sociedad perversa.”

A. R. (La Tribuna de Ciudad Real)

“Este Ricard 3r debe de ser un ejemplo en el ámbito nacional de la farándula.”

Antonio Ortiz (Metro Directo)

“La versió de Rigola és perfecta i moderníssima, i torna a confirmar el talent del director del Teatre Lliure.”

Sergio Pilles Lacavalla (Avanti - Roma)

“El montaje de Ricardo III, de Shakespeare, dirigido por Àlex Rigola con el Teatre Lliure, impactó por su provocadora modernidad a los espectadores que asistieron a su estreno.”

R.T. (El País)

“La corte se convierte en una site comedy de pesadilla, sólo para adultos, con bailes, canciones y apariciones estelares que llevan constantemente a la risa del respetable.”

Eduard Molner (La Vanguardia – Culturas)

“El conjunt d’interprets habitual fan novament un treball intens i còmplice, amb interpretacions fulgurants d’Alícia Pérez, Anna Ycobalzeta i Chantal Aimée”.

Francesc Massip (Avui)

“Enmig de l’ingent treball dels actors (molt bé Chantal Aimée) i del rigor de la direcció apareix el melodrama que en el fons té aquesta obra i el protagonisme exclusiu del malvat i pervers Ricard III.”

Gonzalo Pérez de Olaguer (El Periódico)

“Conjugando la provocación y la gestualidad hiperbólica, Rigola desconcierta: a veces, los actores atraviesan el texto cual puente colgante, como funambulista entre el ruido y la palabra, entre la tragedia y la ridiculez.”

Sergi Doria (ABC Catalunya)

“Un muntatge que, pel seu caràcter estripat, podria trontollar si no tingués la força de contenció dels seus principals intèrprets, el mateix Arquillué, però també Chantal Aimée, Alícia Pérez i Anna Ycobalzeta, a més de Joan Carreras i Lurdes Barba. Tant importants són els discursos com els silencis.”

Andreu Sotorra (Clip de teatre)

“Un espectacle a la manera original d'Àlex Rigola, potser massa complagut amb la seva solució visual, però indubtablement vàlid en l'evolució i en l'actualitat del nostre temps.”

Carlo Rosati (Scena e Schermo)

“Si apreciamos la buena interpretación de todos y cada uno, y en especial de una Chantal Aimée (Margaret) rutilante y un Pere Arquillué (Ricard III) que lo da todo, si descubrimos ciertas ideas (...) es posible que el espectáculo nos resulte entretenido, modernamente entretenido.”

Santiago Fondevila (La Vanguardia)

“Santa Joana dels escorxadors”: extractes de premsa en gira

“Teatre polític i implacable, amb una fúria fúria explosiva articulada corporal i musicalment (Oriol Rosell), que va convèncer al públic.”

Suddeutsche Zeitung

“Una vetllada magnífica: arranca violentament els ossos de l’obra de Brecht i els llença al cap del públic. I sobtadament, ‘Die heilige Johanna der Schlachthöfe’ té a veure amb l’horror d’Antonin Artaud.”

Der Standard

“És gràcies al Teatre Lliure de Barcelona i al seu director Àlex Rigola que s’ha recuperat una obra que des de fa temps ha estat considerada antiquada y que ara torna a ser actual, com ens mostra la seva fulminant i vitalista posada en escena que ha arribat fins a Salzburg. (...) Una representació repleta de fascinants imatges que prenen partit.”

Münchener Merkur

“Els principis estructurals de la posada en escena són el ritme, la dinàmica, els crescendos i – per contrast – el silenci. (...) Queda clar que Rigola ha estudiat a fons el teatre-dansa contemporani.”

Stuttgarter Zeitung

“Uno de los espectáculos que marcarán un punto y aparte de nuestra escena y que se adhieren al mejor teatro contemporáneo que se desarrolla en las grandes capitales teatrales”

Santiago Fondevila (La Vanguardia)

“Una estupenda y personalísima adaptación, llena de ritmo y de intensidad en los momentos más duros (...) muy respetuosa con la intención de Brecht y sus palabras.”

Begoña Barrena (El País)

“Un montaje multidisciplinar (palabra, vídeo, música en directo, coreografías, acciones simultáneas..., político, nervioso, vivo, confuso, tumultuoso, reivindicativo, mestizo, subyugante, muy bien dirigido y muy bien interpretado por el amplio y joven elenco del Teatre Lliure.”

Juan Ignacio García Garzón (ABC)

“Juli Cèsar”: extractes de premsa en gira

“Un memorable Juli Cèsar (...) que fa del teatre l’art més contemporani que existeix.”

Fabienne Darge (Le Monde)

“Així, assistim a un “Giulio Cesare” directe, immediat, m’atreviria a dir, senzillament: un espectacle de pura energia, que arriba a l’espectador amb tota la seva puresa i complexitat.”

Franco Cordeli (Corriere della sera)

“La batalla serà simfonia, els suicidis evocaran a les estrelles de rock, la tragèdia quedarà com la lluita dels poderosos. No es pot deixar perdre.”

La Repubblica

“Rigola, utilizando de forma contundente la luz, la música, los silencios, el fragor puntual y el trabajo coral de los intérpretes, consigue comunicar con mucha fuerza el horror y la prodigiosa sabiduría que encierra este drama de Shakespeare.”

Almudena Guzmán (ABC)

“Rigola es aquí mucho más que un desestabilizador desafortado. Es, con base sólida en Shakespeare, un exegeta de la corrupción del poder.”

Javier Villán (El Mundo)

“El Juli Cèsar de Rigola es una maravilla, se mire por donde se mire.”

Jordi Llavina (La Vanguardia)

“Rigola logra momentos de una belleza escénica sobrecogedora.”

Pablo Ley (El País)

“Un director que confia en la intel·ligència i la sensibilitat de l’espectador, que li pressuposa prou iniciativa per omplir amb les seves pròpies reflexions les moltes preguntes que plantegen les seves posades en escena .”

Juan Carlos Olivares (Avui)

gires cia. teatre lliure

Gira Otel-lo

- Octubre 06: **Girona**
- Novembre 06: **Granada, Màlaga, Reus**
- Desembre 06: **Tarragona, Granollers, Sevilla, Madrid**
- Gener 07: **Olot, Lleida**
- Juliol 07: **Almagro**
- Agost 07: **Hellín**
- Setembre 07: **Nitra (Eslovàquia)**
- Octubre 07: **Las Palmas**

Gira European House

- Desembre 05: **Girona**
- Març 06: **Bordeaux (França)**
- Abril 06: **Düsseldorf (Alemanya)**
- Juliol 06: **Santa Susanna**
- Octubre 06: **Berlín (Alemanya), Sant Cugat del Vallès**
- Desembre 06: **Madrid**
- Gener 07: **Roma (Itàlia)**
- Febrer 07: **Torí (Itàlia)**
- Maig 07: **Porto (Portugal)**

EL TEATRE LLIURE

1976...

Creat en 1976 per un grup de professionals vinculats al teatre independent, el Teatre Lliure es va singularitzar per la seva aposta pel teatre de text, amb la relectura dels clàssics i el compromís amb la creació contemporània, desenvolupant en la seva sala una programació que alternava el teatre amb la dansa i la música. Dirigit en etapes successives per Fabià Puigserver, Lluís Pasqual, Lluís Homar, Guillem-Jordi Graells i Josep Montanyès, la seva implantació en el món cultural català i la seva contribució a la normalització del fet teatral van ser recompensats des de molt aviat amb l'adhesió de un ampli públic i el reconeixement de la crítica.

1989...

UNIO DELS TEATRES D'EUROPA

El Teatre Lliure fou un dels fundadors, el 1989, de la Unió de Teatres d'Europa i aquest és un senyal de la seva voluntat de presència més enllà de les seves sales, de projecció exterior a través de la presència en festivals i gires dels seus espectacles. Molts països d'Europa i alguns d'Amèrica Llatina han estat ja visitats per produccions teatrals i musicals. En aquesta nova etapa s'aprofundirà en la línia de les coproduccions internacionals, com ara les establertes amb el Hebbel Theater de Berlín, el Salzburg Festival... Per altra banda, des de la inauguració de la nova seu del teatre al Palau de l'Agricultura, i fins la temporada 2003/2004, hauran presentat la seva obra al Teatre Lliure grans noms internacionals com Kristian Lupa, Carlo Cecchi, Philip Glass, Declan Donellan, Fura dels Baus, Philippe Decoufflé, Cesc Gelabert, Carles Santos, Compagnie Hervé-Montalvo, Antonio Latella, Thomas Ostermeier, Jan Lauwers, Lluís Pasqual, Bob Wilson, Wooster Group, Peter Sellars...

2004...

Des de març del 2003, Àlex Rigola encapçala el projecte artístic d'una nova etapa que consolida la trajectòria protagonitzada pel Lliure, amb una programació teatral innovadora i una àmplia presència de la dansa contemporània i la música escènica. El teatre entès com un risc i una emoció, de continguts actuals tant en els espectacles de nova creació com en la revisió d'aquells textos que contenen temes de reflexió i debat encara vàlids. Amb l'aval dels muntatges que han caracteritzat a aquest jove director i el dels noms que l'acompanyen en el seu equip i en l'àmplia proposta de las temporades, el Teatre Lliure ha aconseguit finançar-se com un dels principals referents escènics del panorama teatral nacional.